

ἐπὶ δὲ τὸ ὑψ. πῦρ, κινητικὸν ὄξει ἤδη ἐν ἡμῶν A
 μορίων· τὸ το δὲ, ἐν τῷ ὑπὸ ἐν τῷ σφαιρίσσει-
 ται, λιποῖ τὸν σφαιρὶ τῷ κεφαλῷ τύπον οὗ
 ὄξει τὸ ἀδιδιτήριον, ἡρεμοίη αὖ μάλιστα ἡμῶν
 τότε τὰ ἀδιδιτήρια· ὃ εἶν αὖ ἄπρον τῷ κρ-
 δεύσειν. 15 Διὰ τὴ πλάσαντες καὶ οὐρή-
 σαντες φρέσιπον; ἢ ὅτι κενουῶται ἡ φρέ-
 βες ἀμφοτέρωθεν τοῦτος, τῷ σφαιρίσσει ἐν-
 παύρητος αἴρος θερμῶς; καὶ αὐθέντων δὲ,
 ἄλλως ἀπὸ ἐξωθεν εἰσέρχεται ψυχρότερος τῷ B
 σφαιρὶ παύρητος ἐν τῷ σφαιρίσσει τοῦτος δὲ
 εἰσίων, ποιεῖ φρέσιπον. 16 Διὰ τί τῶν λυ-
 γμοῦ οἱ πῆρμοι παύρησι; ἢ ὅτι ὁ λυγμὸς
 οὗχ ὡς οἱ ἐρυγμοὶ δπὸ τῆς τῷ σπία δεχόμε-
 νης κοιλίας ὄξιν, ἀλλ' ὄξιν τῷ πνύματι; συμ-
 βῆναι δὲ μάλιστα δπὸ κτ' ψύξεως, ἐν εἴροισι,
 καὶ λύπης καὶ φαρμακείας τῆς αἰῶν μᾶ-
 λιστα γίνεσθαι. θερμὸς γὰρ ἂν φύσῃ ὁ τύπος, C
 ὅταν καταψυχθῇ, οὐ σφαιρίσσει τὸ πνύμα
 παύ, ἀλλ' ὡσπερ πομφόλυγας ποιεῖ· δι' ὃ
 καὶ τὸ πνύμα καταχρῶσι παύεται· ἐκ θερ-
 μῆνται γὰρ ὁ τύπος· καὶ τὸ ὄξει, θερμαντι-
 κὸν ὄν, σφαιρὶ σφαιρίσσει. τῷ δὲ θερμῶς συμ-
 βῆναι δπὸ θερμῆς αἰῶν καὶ τῷ ἐγκεφάλου,
 ἤδη αἰῶν τῶν εἰς τὸν πνύματι σφαιρὶ σφαι-
 ρῶν, θερμῶς τῷ πνύματι ὄντος, ἢ τε σφαι-
 τῷ πῆρμοι καταχρῶσι, καὶ ἡ αἰῶν καταχρῶσι
 σφαιρὶ λυεῖ τὸ πᾶντος. 17 Διὰ τί οἱ οὐλότοι-
 χες, καὶ οἱ ἐπέσραπτοι τῷ σφαιρίσσει, ὡς ὄξιν το-
 πῶν σφαιρῶν; ἢ εἰ σφαιρὶ οὐλότοις ἐν παύ-
 ρησι δὲ παύρησι, μὲν σφαιρῶν σφαιρῶν
 δὲ ἂν τῷ αἰῶν, θερμῶν ἢ δὲ θερμῶν, οὐ πο-
 εἰ σφαιρῶν τῷ δὲ ὄξιν, ἐκ σφαιρῶν αἰ-
 ῶν εἶν τῷ μορίων; σφαιρῶν δὲ, τῷ τῷ παύρησι
 πᾶντα εἶν σφαιρῶν.

Ὅσα σφαιρὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. λδ.

Διὰ τί οἱ κενουῶντες ὄξιν ὄξιν, οὐ μακρόβιοι; ἢ ὅτι τὰ μακρόβια, πλείους ἔχουσι; οἷον τὰ ἀρσενία, ἤδη δι-
 λεϊῶν· αἰσθῆς, γυμνασίων· σφαιρῶν, σφαι-
 βῶτων. οἱ οὖν ἀρσενῶν ὄξιν, ὡσπερ αἰ εἰ-
 λάπνας ἔχουσι ὄξιν, εἰσίων.
 β. Διὰ τί οἱ ὄξιντες ἔχουσι τῷ σφαιρῶν
 ὄντες, ὅμως ψυχρῶν ἀδιδιτήριον μᾶλλον;
 F

Cum verò vis ignea sit, quæ membra cor-
 poris nostri mouere possit, & hæc intus se
 contrahat, circumstâtque, in somnis ca-
 put relinquês, quod sensus retinet omnes,
 tunc maximè sensuum sedes quiescere
 possint, quæ quidè res causam afferat dor-
 miendi. 16 Quam ob causam vbi sternu-
 tauimus, aut minximus, membra nostra
 inhorrescere solent? An quia vtraque re
 illa venæ aeris inanes redduntur, quem
 calidum antè continebant. Inanes aer ex-
 trinsecus alius subit illo frigidior, qui an-
 tè in venis fuerat, quàm sternutaremus,
 aut mingeremus. Quòd à cum talis subeat
 aer, meritò facit vt membra inhorrescant.

17 Cur singultus sternutamento desiste-
 re potest? An propterea quòd singultus
 non quemadmodum ructus à ventre, qui
 cibi conceptaculum est, sed à pulmone
 proficiscuntur. Quod maximè refrigerati-
 one, aut rigore, aut dolore, aut medica-
 tione superiore accidere solet. Quod e-
 nim membrum id calidum sua natura
 est, quoties refrigeratum sit, totum ad-
 mittere spiritum non potest, sed bullas
 quòdammodo excitat: quàmobré retento
 etiam spiritu, singultus finitur. Sic. n. pars
 ista recalescere incipit, & aceto quoque
 hausto desistit, quoniam vis aceti calfa-
 ctoria est. Cùm itaque calidum quodque
 concalfactum reddatur, sedè que cerebri
 foraminibus peruia pulmonei respondeat,
 efficitur vt retentio spiritus, quæ sternuta-
 tionis antecessit, repressusque de super il-
 latus, affectionem istam pulmonis mem-
 bri calidi abigere valeat. 18 Cur homi-
 nes capillo crispò, & tortili, magna ex par-
 te resimiores sint? An si crispitudo sita in
 crassitudine est, & crassitudo non sine du-
 ricia constat, & durus sanguis calidior est,
 & calor materiam excrefcere inutilem
 minus patitur, & os ex vacante materia
 consistit, & cartilago non nisi os est, me-
 ritò diminutio nasi cõsequatur. Indicium
 ætas adhibet puerilis: sunt enim pueri o-
 mnes naso resimato.

D
 E
 Eorum, quæ ad os, & ad ea, quæ in eo sunt, perti-
 nent, Sectio 34. cuius quæstiones 12.
 C Vt homines, qui raris dentibus sunt,
 vitam longè agere nequeant? An quia
 F longè animantia viuunt, quæ dentium or-
 dine prædita sunt numerosiore, vt ma-
 res, quàm feminae, longius: viri nan-
 que diutiùs, quàm mulieres: acque in pec-
 cudum genere, cæterorumque animalium perspicì identidem licet. Qui i-
 taque raris dentibus sunt, habere quasi pauciores iudicantur. 2. Cur dentes,
 qui longè solidiores, quàm caro, sunt, frigus amplius sentiant, quàm caro?